

III.

Az A.A. orvosi szemszögből

Amióta dr. Silkworth elsőként nyilatkozott kedvezően az Anonim Alkoholistákról, orvosok és orvosi társaságok szerte a világon helyeslésüket fejezték ki tevékenységünkkel kapcsolatban. Az alábbiakban részletek következnek orvosok nyilatkozataiból, akik részt vettek New York Állam Orvosi Társaságának 1944. évi közgyűlésén, ahol egy előadás hangzott el az A.A.-ról.

Dr. Foster Kennedy neurológus: „Ez a szervezet, az Anonim Alkoholisták, az ember számára ismert legnagyobb erőforrások közül kettőhöz fordul: a valláshoz és az embertársunkhoz való csatlakozás ösztönéhez, ... a »nyájösztönhöz«. Azt hiszem, szakmánknak nagy elismeréssel kell nyilatkoznia erről a nagy hatású gyógyszeréről. Ha nem tesszük meg, akkor jogosan vádolhatnak bennünket azzal, hogy kivesztek belőlünk az érzelmek, s hogy elveszítettük a hegyeket mozgató hitet, amely nélkül az orvostudomány nem sokat tehet.”

Dr. G. Kirby Collier pszichiáter: „Az a benyomásom, hogy az A.A. olyan társulás, mely megáll a maga lábán, és legjobb eredményeit a saját filozófiájából fakadó útmutatással érheti el. Minden gyógyászati vagy filozófiai eljárás, amely 50-60%-os gyógyulási arányt képes felmutatni, megérdemli figyelmünket.”

Dr. Harry M. Tiebout pszichiáter: „Mint pszichiáter nagyon sokat gondolkodtam szakmám és az A.A. viszonyán. Arra a következtetésre jutottam, hogy sajátos szerepünk gyakran abban áll, hogy fölkészítsük a

páciens bármilyen kezelés vagy külső segítség elfogadására. Ma már úgy látom, hogy a pszichiáternek az a feladata, hogy megtörje a páciens belső ellenállását, hogy ezáltal az A.A.-programot megvalósítva kibontakozhassék mindaz, ami benne rejlik.”

Dr. W. W. Bauer, aki az Amerikai Orvosi Társaság támogatásával készített rádióműsort 1946-ban, egyebek között ezt mondta az NBC adásában: „Az Anonim Alkoholisták nem keresztes lovagok csoportja és nem antialkoholista társaság. Tudják, hogy soha nem szabad inniuk. Segítenek azokon, akiknek hasonló problémáik vannak... Ebben a légkörben az alkoholista gyakran megszabadul attól, hogy túlzottan koncentráljon önmagára. Miközben megtanulja, hogy egy Felsőbb Hatalomra bízza magát, és beleveti magát a más alkoholistákkal végzett munkába, napról napra megőrzi józanságát. A napokból aztán hetek lesznek, a hetekből pedig hónapok, majd évek.”

Dr. John F. Stouffer, a Philadelphiai Közkórház főpszichiáttere, A.A.-tapasztalatait fölidézve ezt mondta: „Azok az alkoholisták, akikkel dolgunk van a Philadelphiai Közkórházban, általában nem engedhetik meg maguknak a privát kezelést, és az A.A. a legnagyobb dolog, amit ajánlhatunk nekik. Még azokban is, akik időnként újra nálunk kötnek ki, mélyreható személyiségváltozást figyelhetünk meg. Az ember szinte alig ismer rájuk.”

Az Amerikai Pszichiátriai Társaság azt kérte 1949-ben, hogy az Anonim Alkoholisták egy régi tagja készítsen egy referátumot a Közösség az évi közgyűlésére. A referátumot fel is olvasták, majd nyomtatásban

is megjelent az *American Journal of Psychiatry* 1949. novemberi számában.

(Ez a felszólalás ma pamflet formában is megszerzhető a legtöbb A.A.-csoporton keresztül vagy a magyar honlapon található elérhetőségen. Címe: Bill W. három előadása orvosi társaságok előtt. Régebben Bill az alkoholizmusról és Az alkoholizmus mint betegség címen jelent meg.)